

'Eğitim'de Cezanın Yeri !

Çocuk eğitiminde ceza ne ölçüde gerekli; sorusu eğitimcileri, anne ve babaları en çok meşgul eden sorulardan biri. Eğitim uzmanı Atilla Toptaş'ın öncülüğünde Birsfelden'de ilk okul müdürlüğü ile birlikte organize edilen, "eğitimde cezanın yeri" konulu bilgilendirme toplantısı 30 Ocak'ta Birsfelden Sternfeld okulunda yapıldı. Toplantı üç aşamalı olarak yapıldı, birinci aşamada uzman eğitmen Basal Öğretmen Okulunun eski direktörü Liselotte Blapp konu hakkında genel bir sunum yaptı. İkinci aşamada toplantıya katılan aileler, (her dilin kendi uzmanı eşliğinde: Almanca, Türkçe, Tamilce, Sırpça /Hırvatça, Arnavutça) olmak üzere beş gruba ayrılıp grup çalışmasına geçtiler. Grup çalışmasında

- 1) Çocuk eğitiminde sınırları nerede, nasıl koymalıyız?
 - 2) Cezasız eğitim mümkün mü? Ceza gerekli mi, gerekliyse nasıl ceza?
 - 3) Eğitim sürecinde sınırlar aşılsa, neler yapmak gerekir ? Aileler , uzmanlar eşliğinde bu soruyu tartışarak, sorulara cevap aradı.
- Daha sonra gruplar tekrar birleşerek, her grup derledikleri cevaplarını öbür gruplarla paylaştı. Butün gruplar kendi kültürlerinin bu konuya yaklaşımını aktardıktan sonra eğitim uzmanları Liselotte Blapp ve Atilla Toptaş konu hakkında pratik bilgiler ve önerilerini sundular.

Atilla Toptaş

Sınırları öğretmek neden önemli !

Çocukların küçük yaşlarda kedilerinin ve başkalarının sınırlarını öğrenmesi, çocuğun yetişkin olma, özgür birey olma sürecinde güçlü olmasına büyük katkı sağlar. Ceza verilirken çocuğun yaptığı davranışına ceza verildiğine vurgu yapılmalıdır. İstenmeyen davranışın cezalandırılması, çocuğun belli bir davranışı öğrenmesine yardımcı olur. Ceza verme anne babanın bir güç gösterisine dönüştürülmemelidir. Çocukta fiziki, psikolojik ve sosyal darbeler oluşturacak cezalandırma kesinlikle kaçınılmalıdır. Bir davranış, çocuğun kendisi ve başkası için tehlike oluştursa, saygı sınırları ihlal edildiğinde, sosyal yaşamda başkalarının hakları ihlal edildiğinde, ceza uygulanabilir. Fakat kesinlikle ceza bir koz veya tehdit unsuru olarak kullanılmamalıdır. Ceza verirken bir davranışı öğretme yönü ön planda olmalıdır. Anne babaların koydukları kuralların çerçevesi belli olmalı,

koydukları kurallara önce kendilerinin uymaları gerekir. Anne babanın kendi uymadığı bir davranıştan dolayı çocuğuna ceza vermesi, etkili olmaz, aksine çocuğun anne babasına güven duygusunu zedeler ve anne babanın saygınlığını yitirmesine neden olur (örneğin çocuğun ödününde sigara içen bir babanın, çocuğu sigara içtiğinde ona ceza vermesi gibi) Ceza vermeden önce anne baba arasında belli bir mutabakat sağlanmalı ve tutarlı olunmalı. Birinin dediğini öbürü ihlal ederse, çocuk üzerinde belli bir otorite kurmak zor olur. Cezanın nedeni çocuğa mutlaka anlatılmalıdır. Çocuğu, yaptığı istenmeyen bir davranıştan sonra, sevdiği bir şeyden, alacağı bir ödülün mahrum etmek en etkili cezalandırma biridir. Her cezalandırmadan sonra mutlaka oturup konuşmak, bir orta yolu bulmak gerekir. Bu çocukta kendisine önem verilen sevildiği, ancak belli davranışlarının istenmediği duygusunu verir. Ceza verirken iyi düşünmeli, aceleci olunmamalıdır. Hemen ceza uygulamak, cezanın caydırıcılığını yitirmesine ve öğretici yönünün kaybolmasına neden olur.

Atilla Toptaş / Eğitim Uzmanı

Çöp tesisinin inşaatına karşı yapılan eylemlere İsviçre'deki pazarcıklılardan destek Toplantısı

K.Maraş belediyesinin çöplerini dökmek için otuz beş km.uzaktaki bir alanı belirlemesine karşı çöp dökme alanı çevresinde yaşayan köylüler 3 yılı aşkın bir beri hukuksal mücadele yürüttüler ama bu güne kadar olumlu hiç bir sonuç alamayan köylüler yaşadıkları yerlerin, tarımın, havanın, suyun, kirlenmesine, yaşamın kendilerine zehir edilmesine karşı sonuna kadar mücadele edeceklerini söylüyorlar. Butün çabaları karşı Maraş belediyesi çöp katı atık tesisinin ihalesini yapıp ihaleyi alan

firma inşaatı başlamak için bölgeye gönderilen iş makineleri gönderdi. Bunu gören köylüler büyük tepki gösterip makinelerin çalışmalarını durdurup Gaziantep K.Maraş karayolunu trafiğe kapattılar ve 100 arabalık bir konvoyla Maraş valiliğine gittiler. Maraş'ın girişinde Jandarma ve güvenlik güçlerinin barikatıyla karşılaştılar. Yapılan görüşmeler sonucu bu güne kadar köylülerle görüşmeyi hep reddeden belediye başkanı valiyle birlikte randevu verip sorunu konuşacaklarını söylediler.

Tüm bu gelişmeleri yakında takip eden destekleyen İsviçre'deki Pazarcıklılar Baselland'da bulunan Oristal Düşün Salonu'nda 13 Ocak Pazar günü geniş katılımlı bir toplantı gerçekleştirdiler. Toplantıda Maraş'ın çöplerini köylerinin ortasına dökmelerine karşı köylülerin belediyeye jandarmaya güvenlik güçlerine karşı dışı verdikleri mücadelelerini selamladıkları, mücadelelerinin başarıya ulaşması için gerekli bütün desteklerini vereceklerini, sonuna kadar yanlarında olacaklarını bildirdiler. Yapılan konuşmalarda Kahraman Maraş olaylarında hatırlatılarak Bunun bir siyasi karar olduğunu, bölgede yaşayan kürt ve alevilere yönelik Maraş Belediyesi'nin sinsi yok etme planının bir parçası olduğu ve buna karşı yalnız oradaki köylülerin değil herkesin bu saldırıya karşı çıkması gerektiği çağrısı yapıldı. İsviçre'deki köylüler platformu olarak eksikliklerimizin de olduğunu bu sorunlara duyarlı bütün kesimlerle çalışabileceklerini söylediler.

Bizim yaşamımızı istek ve taleplerimizi görmeyen bir mahkeme kararını artık tanımayacağız diyen köylüler hukuksal olarak açtıkları davaları etkilemek için belediye sahte ve tarafı raporlarla mahkemeyi etkilediğini bununla mahkemelere güvenlerinin giderek azaldığını bundan dolayı artık olumsuz mahkeme kararlarını tanımayıp katı atık çöp tesisinin inşaatını yaptırılmayacaklarında kararlıyız diyorlar.

Basel / Hayri Akkız

LİDYALI GÜZEL ARAHNE'nin İSYANI

Yaşar Atan

Haliyle insanlar gibi tanrıların da, tanrı çaların da sınırsız kıskançlıkları vardı. Ne var ki insanlığın bütün yaratıkları çok gerilerde bırakılan yeteneklerine ve henüz bilincinde olmadığı içindeki saklı doruklarına karşı tanrıların duydukları " öfke ve kıskançlık" da ilk sıradaydı. O yüzden tanrılar; her zaman insanların hadlerini bilmelerini ve tanrılara özgü bilgi ve becerileri öğrenmeye kalkmamalarını isterlerdi. Hele Atena gibi bir tanrının kıskançlık duyguları bir ölümlüye karşı şahlanırsa, artık onu kimseler tutamazdı... Gerek tanrıların gerek onların yeryüzündeki temsilcileri olan egemenlerin haksızlıklarına karşı insanların başkaldırılarındaki o sınırsız direnç de, onları her zaman çileden çıkarırdı... O yüzden insanların her şeyi çok iyi öğrenmelerini istemezler, onları her zaman çileden çıkarırdı... O yüzden izin vermezlerdi...

Bununla birlikte bütün Yunan elindeki kadınlara kızlara, o çok hoş el örgülerini, gergefte el işlemlerini "akıl ve sanat tanrıçası" Atena öğretmişti hep. Atinalı kadınlar ve kızlar da, ondan öğrendikleri bu sanatlarıyla övünürlerdi... Ama Ege'nin Anadolu yakasındaki Lidya kralığı çağında, İzmir'de çok güzel bir kız yaşıyordu. Kumaş boyacılığı yapan İdmon'un Arahne (Arahne) adlı bu kızının gergef işlemede, kilim örmede dilere destan bir becerisi vardı. Ünü hem bütün Anadolu'ya, hem de Yunanistan'a yayılmıştı. Bu genç kız gergefini işlerken, dağılardaki denizlerdeki perikizları bile gelip onu seyredilerdi. Eline aldığı kaba yünleri hemen harmanlar; onları eğirir bükür; bulut gibi yumuşak yapımlara dönüştürürdü. Bu işleri yaparken Arahne'yi hayran hayran izleyen perikizları; bunca güzel örgü örmesini, nakış yapmasını nereden öğrendiğini sorarlardı hep. O da kimseyden öğrenmediğini, ama kendi kendini yetiştirdiğini söylerdi biraz da kurularak. Perikizları da buna inanmaz görünüp, " Yok canım, bütün bunları sen tanrıça Atena'dan öğrendin!" diye onu kıskırtıp konuşmaya çalışırlardı. O da gerçekten kendi öğrendiği bir sanatın, bir tanrıçaya maledilmesini onuruna yediremezdi...

Gene aynı şekilde perikizları, bu sanatı Atena'dan öğrenip öğrenmediğini sordukları bir gün öfkelenip kendini tutamayan Arahne; " Ne Atena'sı matenası canım! Bu sanatı ben kendi kendime öğrendim. İsterse onunla bu konuda yarışa bile girerim!.." diye güreyip tanrıçaya meydan okudu. Haliyle bu sözü hemen Atena'nın kulağına yetiştirdi perikizları! Tanrıça Atena da haliyle bu başkaldırıya çok öfkeleni; hemen bir kocaman kılığına girip doğrudan Arahne'nin evinde aldı soluğu!.. Arahne büyük bir konukseverlikle yaşlı kadın kılığındaki tanrıçayı buyur etti evine.

Biraz hoşbeşten sonra; " Bak kızım," diye ona öğütler vermeye başladı yaşlı kadın. " Ben yaşlı ama çok deneyimli biriyim. Sen sanatında çok ileri gitmiş, becerikli güzel bir kızsın. Herkesten, hattâ Yunan elindeki kızlardan da üstün olabilirsin. Ama bir tanrıçayla boy ölçüşemezsin. Sen geçen gün perikizlarına söylediklerin için tanrıça Atena'dan özür dile. " Kız da, " Ben havadan, rasgele konuşmuyorum ki!.. İsterse Atena gelsin, onunla yarışırım, dedim. Ne var ki bu sözümde?.." diye yanıt verdi.

Haliyle bu yanıtı çok öfkelenen Atena, bu asi kıza kendi tanrıca kimliğini açıklıyordu! Ve bir gergef yarışını önerdi ona.. Bunun üzerine her ikisi de aygıtlarının başına geçti. Tanrıça Atena gergefine, Olimpos Dağı'nda oturan yedi kadın, yedi erkek tanrıyı işledi, örgüledi. Lidyalı güzel Arahne de; tanrıların, tanrıçaların zamparalıklarıyla ilgili, insanların hiç de hoş karşılamadığı sahneleri işledi. Örneğin bunlardan biri, Baştanrı Zeus'un bir kuğu kuşu kılığına girip sarışın Avrupa'ya yaşadığı serüvenleri canlandırdıyordu... Bir başka kumaşın üst köşesine de, tanrıların ülkesi Olimpos'un tersine; tarlalarında, işliklerinde kavagasız dövüşsüz çalılıp üreten ve ürettiklerini kardeşçe bölüşen mutlu insanların dünyasını nakışladı... Kumaşın alt köşesine de iri iri salkımlarla yüklü ve köylülerin ortak dikip yetiştirdikleri, ürünlerini birlikte topladıkları kocaman bir bağ yerleşti. Kara kara üzüm salkımları bile açık seçik görülmüyordu kumaşın üstünde. Gümüş bir çitle çevrili bu bağın ortasında da tek bir yol vardı ta köye dek uzanan... Köyün genç kızları ve deli kanlıları; bağbozumu başladığında yoldan geçerek bağa geliyorlar ve topladıkları bal gibi üzümle bölüşmek üzere köy meydanına sepet sepet omuzlarında taşıyorlardı. Ve omuzlarındaki üzüm dolu sepetlerle yüklü bu şen şakrak gençler, habire şarkılar söylüyorlardı... Bu şarkılarda savaşın ve somurunun olmadığı bir dünyada yaşamın çok güzel olacağı vurgulanıyordu. Onların ortalarında da bir çocuk, elindeki sazla ve ince seslerle arada bir türkü tutturuyor; büyü yünce yaşacağı mutlu yıllarını dillendiriyordu. Omuzları üzüm sepetli genç kızlar çocuğun türküsü bitince, birlikte üretip birlikte hasat etmenin mutluluğunu dillendiren yeni bir ezgiye başlıyorlardı... Sepetlerini meydana boşalttıktan sonra da kızıl erkekli bu gençler, el ele tutuşup oyunlar oynuyor, ayaklarını yerlere vura vura ısıkları çalışıyorlardı...

Güzel Arahne'nin kumaşlarına bir göz atan tanrıça, onun işlemelerine hayran kaldı. Üstelik Arahne'nin örgüsünün, kendisininkinden üstün olduğunu da gördü şaşkınlıkla. Haliyle büyük bir kıskançlığa kapılan Atena; bir ölümlünün işlediği gergefte bile, yukarıdaki tanrıların işlerine karışmış olmasının verdiği öfkeyle gençliği saldırdı. Gergefini kafasında parçaladı ve onu bir güzel patakladı!.. Bu hakarete çok içerleyen Anadolu güzeli Arahne de gidip yan odadaki tavana astı kendini!.. Ama bir süre sonra öfkesi dinen ve bu güzellere güzeli toy kılıcı ölmeyi istemeyen tanrıça Atena, onu bir örümceğe dönüştürdü hem! Artık Arahne; o gündən sonra hep bir tavanda, bir köşede, bu kez bir örümcek olarak, gene de örgülerini işlemeyi sürdürmeye başladı...

Artık "Arahne" adı Batı dillerinde ve Grekçede, " örümcek" anlamına gelecekti...

Rahipler, alkollü araç kullanma yasağına karşı

Macaristan Katolik Kilisesi, Adalet Bakanlığından, alkollü araç kullanımlara sert cezalar öngören yeni yasal düzenlemeden rahiplerin muaf tutulmasını istedi.

Macaristan'da bu ay yürürlüğe giren "sıfır hoşgörü" kuralına, polis alkoldüğü saptanan şoförün ehliyetine el koyabilecek. Katolik Kilisesi, rahiplerin günlük ayinlere katıldıklarını ve ayın çerçevesinde kutsal şarap içtiklerini hatırlattı. Rahiplerin çoğunun bir günde birkaç köyde ayin düzenlediğini belirten kilise yönetimi, rahiplerin ayrıca pazar okulları, cenazeler ve hasta ziyaretlerine araçlarıyla gittiklerini kaydetti. Kilisenin, rahiplerin resmi görevini yerine getirirken alkol tükettiğini gösteren özel kartlar dağıtmayı planladığı belirtildi.

EĞİTİM ÜZERİNE (3)

5-7 YAŞ ARASI ÇOCUKLARDA TERTİP DÜZEN

Değerli anne-babalar,

Eğitim yazı dizimizin bu üçüncüsünde, 5-7 yaş arası çocuklara tertipli ve düzenli olma alışkanlığı verme konusuna değineceğiz. Okullarda, öğretmen-veli görüşmelerinde veya aile sohbetlerinde anne-babalardan sıkça duyulan bir yakınma : "Valla koskoca çocuk oldu, eşyalarını hâlâ ben topluyorum. Her şeyi her yere atıyor". 4 ya da 5 yaşından önce, eşyalarını düzenleyip yerine koymak çocuklar için hem zor hem de hiç ilgi çekmeyen bir iştir. O nedenle, bu yaştaki çocuklara yardımcı olmak gerekir. Fakat çocuğu düzenli olmayı nasıl öğretilmeli ? Herşeyden önce iyi örnek olmak gerekir! Çocuklar büyük oranda gözleme-izleme yöntemiyle öğrenirler. Büyüklerin yaptıklarına bakarlar ve taklit ederler. Bu nedenle, anne-babaların tertipli ve düzenli olmaları çocuğun bu yönde eğitimi kolaylaştırır.

Çocuğa düzenli olma bilinci vermek için pratik bazı öneriler şöyle özetlenebilir :

- Eşya ve oyuncakları çocuğun kolayca alabileceği şekilde yerleştiriniz. Kendisinin ne zaman alıp tekrar yerine koymasına gerektiğini açık bir şekilde belirleyiniz. Aynı anda birçok eşyayı yerleştirmesi yerine bir kaç aşamalı bir düzenleme tercih ediniz. Örneğin, "Oyuncaklarının hepsini topla ve yerine koy" yerine "Bebeği yatağına, arabayı garaja, köpeği de kuluibesine koy" dersiniz çocuk yapacağı işe ilgi ve heves duyacaktır.
- Aynı şekilde, oyun veya yer değiştirme durumunda veya yemekten önce, eşyalarını veya oyuncaklarını yerleştirmesini isteyiniz.
- Bir süre sonra oyuncaklarını yerleştirmesi gerektiğini önceden bildirin ve gerekirse kendisine yardım ediniz. Sakin bir sesle çocuğu cesaretlendiriniz : "Kalemlerini yerine koyduğun zaman yaptığın resmi birlikte duvara asacağız". Eğer söyleneni yapmıyorsa kısa bir süre sabrediniz ve sonra çocuğu yönlendiriniz : "Önce keçeli kalemlerin kapaklarını kapat. Bunun nasıl yaptığını bana gösterir misin?"
- Çocuğunuzu kutlamayı ihmal etmeyiniz : "Deniz, aferin sana. Bugün kitapların tümünü ne kadar güzel yerleştirdin!".
- Düzenleme-yerleştirme işini oyuna dönüştürünüz. Örneğin, yerleştirmeyi dakika tutarak yaptırabilirsiniz.

"Ali, saatin zili çalmadan oyuncaklarını yerine koyabilecek misin bakalım..."

- Çocuk eşyalarını yerleştirmeyi redderse, yerine ne yapması gerektiğini belirtiniz. "Umut, ağlamayı bırak ve logolarını kutuya yerleştir." Eğer isteneni yapmazsa, kendisine yardım etmek zorunda olduğunuzu belirtiniz. Bunun için, elinizi çocuğun elinin üstüne koyarak yönlendiriniz. Yapmaya başladığını hissettiğiniz anda tek başına devam etmesi için bırakınız.
- Çocuğun itirazlarına ve söz dinlememesine karşılık mantıklı yaptırımlar uygulayınız : Örneğin : "Bebeğini yerine (yatağına) koymadığın için yarına kadar onunla oynamayacaksın". Hele hele, "Dediğini yapmadığın için artık senin annen değilim" dersiniz çok yanlış olur.
- Sonuç olarak, çocukların tertipli-düzenli olmaları, estetik bir konu olmanın ötesinde bağımsız iş yapabilme yeteneği geliştirme için de gereklidir. Küçük yaşta düzenli çalışma becerisi alan çocuklar zaman ve enerjilerini daha iyi kullanırlar, çabuk ve kolay öğrenirler.
- Düzenli olma alışkanlığı çocuğa sorumluluk üstlenmeyi de öğretir. Neyi ne zaman nasıl yapacağını bilen çocuk başarılı olur ve bu başarısını başka alanlarda da kullanır. (Spor, sanat, el becerileri, v.b.). Türkiyel anne-babaların bu konuda iki farklı eğilimde olduklarını görüyoruz :

- Kuralcı bir eğitim anlayışı ile çocuğu zorlama, ve bıktırma.

- Tamamen şefkate dayalı bir anlayışla kural koymama ve çocuğun her dediğini yapma veya kabullenme. Özellikle erkek çocukların bir dediğini iki etmeme. Her iki yöntemin de günümüzün modern eğitim anlayışına uymadığını günlük yaşamda görüyoruz. Bilhassa kural koymada anne ve babanın farklı yöntem uygulaması çocukta davranış bozukluklarına yol açabiliyor.
- Her yazımızda olduğu gibi, bu kez de hazır reçete sunma niyetinde değilim. Her çocuk aynı olmadığı gibi her anne-babanın da kendi eğitim anlayışı ve değerleri var. Eğitimin uyulması gereken temel bazı kuralları anımsatabilirdik ne mutlu...
- Küçüklere ve anne-babalara kolay gelsin. Mutlu ve esenlik dolu günler dilerim.

Sinan Serbest

Okullar Müdürlüğü
Okul ve Göçmen Aileler İlişki Servisi
1700 Fribourg-CH
026-351 73 48